

Vážení spoluobčania!

Už týždeň je vojna v susednej Ukrajine súčasťou našich životov. Už týždeň sledujeme statočnosť Ukrajincov a Ukrajiniiek, ktorí bránia svoju vlasť.

Chápem, že mnohí z vás v tejto situácii cítia strach a neistotu. Obava z možnej vojny u nás, pochopiteľne, ovládla aj naše mysle. Znovu však chcem všetkých uistiť, že bezprostredné riziko vojenského konfliktu nám nehrozí. Sme súčasťou kolektívnej bezpečnosti a našu suverenitu chráni 30 mocných krajín sveta - naši spojenci z Aliancie. Obranná sila tohto spoločenstva demokratických štátov robí zo Slovenska bezpečné miesto.

Rozhodná je aj reakcia medzinárodného spoločenstva, ktoré sa zjednotilo dosiaľ nevídaným spôsobom. Až 141 štátov z Organizácie spojených národov odsúdilo ruskú agresiu voči Ukrajine a žiadajú okamžité stiahnutie ruských vojsk. Vojnovými zločinmi proti Ukrajincom sa začne zaoberať Medzinárodný trestný súd v Haagu na základe podania 39 krajín - vrátane Slovenska. Vladimir Putin sa prerátať. Chcel rozdeliť Európu, ale dosiahol jej zjednotenie. Chcel dosiahnuť rešpekt a posilniť sféru svojho vplyvu, dostalo sa mu však iba opovrhnutia a izolácie. Chcel uprieť Ukrajine právo na existenciu a pričínal sa o posilnenie ukrajinského politického národa, ktorý si za svoju obetavosť vyslúžil rešpekt celého sveta.

Neverme ľuďom, ktorí sa snažia nahovoriť, že sa máme starať iba o seba, aby sme neprovokovali diktátora. Je samozrejmé, že musíme konať zodpovedne a teda tak, aby sme sami nevstúpili do vojnového konfliktu. Ale môžeme a aj máme pomáhať tomu, kto sa bráni. Lebo ako povedal Albert Einstein „svet nezničia tí, ktorí páchajú zlo, ale tí, ktorí sa naň prizerajú bez toho, aby niečo spravili“. Bezprecedentné ekonomické sankcie, ktoré zavádza medzinárodné spoločenstvo oslabujú schopnosť ruského režimu viesť vojnu. V istej miere ich dopady pocítíme aj my, ale bude to naša cena za slobodu. Stále menšia, ako sú životy, ktoré za slobodu nasadzujú sami Ukrajinci.

Všetci chceme mier. A zo všetkého najviac po ňom túžia samotní Ukrajinci. Mier však nie je iba absenciou vojny. Je to najdôležitejšia hodnota spolunažívania medzi národmi, za ktorú tvrdo bojovali aj naši starí a prastarí rodičia. Podmienky mieru ale nemôže diktovať agresor. Mier je stavom, ktorý by mal priniesť pocit bezpečia tým, ktorí sú v ohrození. Urobíme preň najviac, ak sa nedáme zlomiť ani zmiať, ak nestratíme ľudskosť, súcitiť a vieru v spravodlivosť.

Ukrajina vojnu nezačala a ani ju nevyprovokovala. Jediným jej „previnením“ je túžba stať sa súčasťou demokratickej Európy. Putin spustil vojnu a on ju aj môže ukončiť. Aj v tejto chvíli môže dať príkaz svojim vojskám, aby sa stiahli z územia Ukrajiny, na ktorom nemajú žiadne právo byť. A môže nastať mier.

Podobne, ako dnes Ukrajina naplňa svoju historickú rolu ubrániť suverenitu, ocitá sa aj ruská spoločnosť pred nevyhnutnosťou odsúdiť vojenskú agresiu vedenú jej režimom. Aby sme na Rusko znovu mohli hľadiť so sympatiami a porozumením. Našťastie už vidíme, že čoraz viac známych umelcov, športovcov, biznismenov, ale aj obyčajných ruských občanov hovorí „nie tejto vojne“. A to aj napriek tomu, že v oficiálnych ruských médiách ich hlas

nesmie zaznieť a protestujúcich občanov zatýka polícia. Rovnako, ako zatkla osem statočných, ktorí na Červenom námestí v roku 1968 odsúdili okupáciu Československa. Ich hlas je však dnes veľmi dôležitý, lebo práve oni najviac rozumejú krivde, ktorá je na ukrajinskom národe páchaná.

Vážení spoluobčania,

nie je dôvod na paniku. Ostaňme pokojní a rozvážni. Našou odpoveďou na súčasnosť je, že dokážeme ďalej viesť normálne životy, a tak ako doteraz, prejavovať solidaritu a poskytovať pomoc trpiacim Ukrajincom. V skúške ľudskosti sme nateraz obstáli. Sme silnejší, ako sme si zrejme mysleli, a také silné je aj naše Slovensko.